

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος δίς, 2, καθ' εξαμηνίαν 1, κατὰ τριμηνίαν 1/2, προπλήρωτία.
Εκδίδεται άπας τής έβδομάδος, άπροσδιορίστως. — Τιμή καταχώρησης, ό στίχος λεπτά 15.

ΕΛΛΑΣ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 15 Νοεμβρίου 1850.

Ο ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΑΓΩΝ.

Ο εκλογικός άγών ήρχισεν ήδη, γενναίος και έντιμος από μέρους του λαού, σκανδαλώδης και έπονείδιστος από μέρους τής έναντίον του λαού συμμαχούσης κυβερνητικής και άριστοκρατικής αντιδράσεως. Έντός ολίγου αρχίζει και ή ψηφοφορία. Ολίγων ώρων άκόμη διάστημα μένει λοιπόν, εις ήμάς μέν διά να κάμωμεν άπλως τινάς παρατηρήσεις, ή μάλλον ειδοποιήσεις, προς τους εκλογείς και προς τό κοινόν, εις δέ τους εκλογείς διά να σκεφθώσι περί τής βαρύτητος τής έντολής των και λάβωσιν άπόφασιν όριστικήν, άπόφασιν γενναίαν, άνάλογον εις τας άπαιτήσεις του λαού και εις τας ανάγκας τής πατρίδος.

Είναι άρα γε χρεία να επαναλάβωμεν και ήδη προς αυτούς, πόσον ό προκείμενος άγών καθίςσεται μέγας και σημαντικός, και ότι εκ τής εκβάσεως τούτου εξαρτάται κατά μέγα μέρος ό θρίμβος του λαού, ή άπ' έναντίας ό θρίαμβος τής άντεθνικής και λαοκτόνου αντιδράσεως, ήτις διχπαντοίων μέσων, άκόμη και ληστρικών, άγωνίζεται να φέρη εις πέρας τά σχέδιά της, διά να δυνηθή να επανφέρη τά δεινά τής αίμοβόρου στρατοκρατίας, και επί τέλους τόν παντελή ήμών όλεθρον; Υπάρχει τις άγνοών τά μισρά και καταστρεπτικά ταύτα σχέδια τής εξουσίας, και μη προβλέπων τά εκ τής υπερισχύσεως τούτων επαιλούμενα φρικαλέα δεινά εις την ταλαίπωρον ήμών πατρίδα; Όχι, βεβαίως.

Ανάγκη λοιπόν πάσα, όσοι έχουσι την συνείσθησιν τής ταιαύτης καταστάσεως των πραγμάτων, όσοι διατηρούσι ζωηράν εις την ψυχήν των την ιδέαν τής εθνικής ήμών αποκαταστάσεως, ύπέρ τής οποίας ό λαός άπας τής Έπτανήσου, και εξαίρετως ό τής Κεφαλληνίας, υπέμεινε τόσας

συμφοράς και τόσα μαρτύρια, όσοι διατηρούσι ζωηρόν εις την ψυχήν των τό προς τόν δεσποτισμόν και την ξενοκρατίαν μίσος, όσοι επιθυμούν να ιδώσι την πατρίδα ταχέως άπληλαγμένην από τά δεσμά της, άνάγκη πάσα, λέγομεν, να ενεργήσωσιν ούτοι, κατὰ την προκειμένην περίπτωσιν, σύμφωνα με τά τοιαύτα αισθήματά των, και να τιμήσωσιν έαυτούς και την πατρίδα, εύσυνειδήτως εκπληρούντες την έντολήν των, και αναδεικνύόμενοι, ως άλλοτε, γνήσια και πιστά τής πατρίδος τέκνα.

Ας σκεφθώσιν, ότι έχουσι να εκλέξωσι μεταξύ δύο άντιθέτων στοιχείων του στοιχείου τής ξενοκρατίας και του δεσποτισμού και τής άριστοκρατίας, —τό όποιον παριστά ή κυβερνητική ύποψηφιότης του Κ. Δημητρίου Ίγγλέση, —και του στοιχείου τής εθνικότητος, τής άδελφικής ισότητος και τής κυριαρχίας του λαού, —τό όποιον παριστάνει ή δημοτική ύποψηφιότης του πολίτου Μιλτιάδου Κουρβισιάνου.

Απέναντι τοιούτου παραλληλισμού, του όποιου την άκρίβειαν αποδεικνύει έναργώς ή εκ διμέτρου αντίθετος πηγή των δύο ύποψηφιοτήτων, ήμεεις δέν προχωρούμεν περαιτέρω. Ήθέλαμεν άδικήσει μεγάλως την φιλογένειαν των εκλογέων, τής οποίας τόσαυτα έλάβαμεν δείγματα κατά τας προλασθούσας εκλογάς, εάν άμφιβάλλομεν περί τής προκειμένης διαγωγής των, διότι ήθελέν εισθαι τό αυτό ως να άμφιβάλλωμεν περί τής άφοσιώσεώς των προς την πατρίδα. Έναπόκειται λοιπόν εις αυτούς να τιμήσωσι τας προτέρας των δάφνας, και νέας έτι εις αυτάς να προσθέσωσι, διά τής εκλογής του ύπό τής κοινής γνώμης προταθέντος ύποψηφίου, του πιστού και γνησίου τέκνου τής πατρίδος Μιλτιάδου Κουρβισιάνου.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Διά των προλαβόντων ήμών κρίσεων, έσταιν άποχρώντως τας μεγάλας και πολυειδείς παρανομίας, αυθαιρεσίας και έπιβουλάς, τας άδικόπως τολμώ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣΧΥΛ. Φ. 4. 0013

μένας εκ μέρους της εξουσίας, προς καταπίεσιν παντός δικαιώματος, πάσης ελευθερίας, παντός, τέλος πάντων, γενναίου και ανεξαρτήτου φρονήματος, είτε ενός εκάστου των υγιώς φρονούντων πολιτών, είτε απαντος του λαού. Κατεδείξαμεν δὲ ἐνταῦθα εἰς τὸ κοινὸν καὶ μὲ τὰ προσηκόντα χρώματα ἐξωγραφίσταμεν τοὺς ἀπανθρώπους τῶν τοιούτων ἀνοσιουργιῶν αὐτουργούς. Ἀλλὰ τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκλογικοῦ ἀγῶνος τολμηθέντα φρικτὰ καὶ ἀναιδῆ ἀνοσιουργήματα, ἐκ μέρους τῆς κυβερνητικῆς συμμορίας, φθάνουσιν εἰς τὸ ἐπακρον τῆς βίας, τῆς δολιότητος καὶ τῆς διαφθορᾶς, καὶ εἰς βαθμὸν καταπύσεως καὶ τῆς διαφθορᾶς. Τὰ πρὸς τοῦτο ἀναφανδὸν ἐμανιῶδους παραφροσύνης. Τὰ πρὸς τοῦτο ἀναφανδὸν ἐναντιοῦντα ὅρανα τῆς ἐξουσίας, — τῶν ὁποίων ὅμως συνενόχους πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ θεωρήσωμεν καὶ τὰς ἄλλας διοικητικὰς ἀρχάς, καθὼς παντελῶς ἀδιαφοροῦσας εἰς τὰ τοιαῦτα, — εἶναι ὁ ἐπάρατος ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ὅστις, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπαμεν, ἀφίερωσεν ὅλας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις καὶ προσπάθειάς εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ἰδίας πατρίδος σου, ὁ ἐπαρχος Κ. Καρούσος, καὶ οἱ δύο ἄξιοι αὐτοῦ ὑπασπιστῆται, οἱ ἐστὶ ματισμένοι λειποτάκται, Κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς Ἰακωβάτος καὶ Κ. Ἀνδρέας Ἰγγλέσης, μέλη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἡ στυγερά αὕτη συμμορία, ἀφοῦ, δι' ὅλων τῶν παρ' αὐτῆς ἐπινοηθέντων καταχθονίων καὶ βδελυρῶν μέσων, τίποτε δὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ ὑπὲρ τῆς κυβερνητικῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Κ. Δημητρίου Ἰγγλέση ἀφοῦ εἶδεν, ὅτι τοῦ λαοῦ ἡ ἀκραφὴς φιλοπατρία καὶ ἡθικότης κατεφρόνησε τὰ μέσα τῆς βίας καὶ δὲν ἐδεδείσθη ποσῶς ἀπὸ τὰ μέσα τῆς διαφθορᾶς. ἀφοῦ, τέλος πάντων, ἐβέβαιώθη, ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι ἀμετατρέπτως προσκολλημένη εἰς τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλοπατρίδος τέκνου τοῦ λαοῦ, τοῦ πολίτου Μιλτιάδου Κουρβισιάνου, ἡ στυγερά αὕτη συμμορία κατέφυγεν ἐπὶ τέλους εἰς μέσα τὰ πλέον αὐθάδη, παράτολμα, καὶ, δι' νόμισμα ἂν εἴπωμεν, ληστρικά, ἐπὶ σκοπῶ, ὡς φαίνεται ἐναργῶς, τοῦ νὰ διαστρέψῃ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, νὰ ἐπιφέρῃ ταραχώδεις συγκρούσεις, ἵσως δὲ καὶ τὴν χύσιν αἵματος, διὰ νὰ δυνήθῃ ἀκολούθως νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὸν λαὸν καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν τράχηλόν του τὴν αἰμιόδορον στρατοκρατίαν, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς προεξάρχουσας, Κ. Οὐάρδου.

Πρὸς τὸν μικρὸν τοῦτον σκοπὸν, δυνήθησαν νὰ ἀποπλανήσῃ ὀλίγιστα τινα ἄτομα, ἐλεεινὰ, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἄλλο τι, θύματα τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ραδιουργίας τῆς, ἐπεχείρησε δι' αὐτῶν νὰ ἐξυβρίξῃ, ἐν μέσῳ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, πάντα ἀγαθὸν καὶ φιλόπατριν πολίτην, νὰ ἐκτοξεύῃ παντοίας ὕβρεις κατὰ τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ προσπαθῇ δι' ἀναγκαστικῶν καὶ βιαιῶν μέσων νὰ παρασύρῃ τοὺς πολίτας εἰς τὰ δίκτυα τῆς ἐπιβουλῆς τῆς, πρὸς διαστροφὴν τῆς προκειμένης ἐκλογῆς.

Τὰ ἐλεεινὰ ταῦτα ὅρανα τῆς κροουσιανῆς συμμορίας, περιφερόμενα προσέτι ἐν καιρῷ νικτὸς ὥπλισμένα, καὶ ἔχοντα ὡς ὀπληροῦν τῶν τὸν ἀδελφόν τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου, τὸν περιώνυμον ἤδη κατασταθέντα Κ. Ἀνδρέαν Ἰγγλέσην, ἐξυβρίζαν, ἐπροκάλλουν καὶ ἠπειλουν τοὺς καθ' ὁδὸν ἀπαντωμένους, ὅσους ἐνόμιζαν ἐναντίους τῶν φρονημάτων τοῦ κυρίου των. — Μεταξὺ τῶν πολλῶν τολμημάτων, τὰ ὁποῖα ἠθθαδίασαν οὗτοι νὰ πράξωσι, καὶ τῶν ὁποίων παραλείπομεν τὴν λεπτομερῆ ἐξ-

στόρησιν, ἀναφέρομεν ἐν, ἀλλὰ τὸ φρικτωδέστερον ἴσως τῶν ἄλλων, τὸ κατὰ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλήσυχου νέου Γερασίου Πετρίκη, ὅστις, ἐπειδὴ ἠθέλησε νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸ ἐργαστήριόν του ἀνοστολόιστον τὸ φύλλον τοῦ Χωριτικοῦ, καθ' ὃν καιρὸν ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος συμμορίας, ἡ πανομοιότυπος τῆς ληστρικῆς συμμορίας τοῦ Τ. Α. Φ. Ι. Μ. Π. ο. ζ. α. διὰ δύο ἢ τριῶν ἐκ τῶν ὁργάνων τῆς, εὐηρεστήθη νὰ τὸ καύσῃ, ἐσύρθη, κατὰ τὴν ἀκόλουθον νύκτα, ἀπὸ τὰ αὐτὰ ὅργανα τῆς συμμορίας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβούλου Κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ, ἐπερικυκλώθη ἐκεῖ ἀπὸ διαφόρους ἄλλους, ἐκτυπήθη εἰς τὸ πρόσωπον ἀπὸ τὸν Κ. Ἰωάννην μὲ ἀνήκουστον ἀπανθρωπείαν, καὶ ἤθελεν ἐτι περισσώτερον ὑποφέρει, ἐάν εἰς ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Κ. Μεταξᾶ, ὀλιώτερον, ὡς φαίνεται, σκληρὸς τῶν ἄλλων, δὲν εἶχε μεσολαβήσει καὶ ἀποσπάσει αὐτὸν ἀπὸ τοῦς ὀνυχᾶς των. — Ἡ ἔνοπλος αὕτη συμμορία παρεστη ῥῆθι προσέτι ὑπὸ τινων ἐξερχομένη ἐν καιρῷ νυκτὸς ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ κυρίου τῆς, ἀπὸ τὸ π. α. λ. α. τ. ο. ν. τοῦ ἀ γ ε ρ ῶ χ ο υ.

Τοιούτου εἶδους εἶναι τὰ μέσα εἰς τὰ ὁποῖα, ἀπαλπισμένη, κατέφυγεν ἡ ἐξουσία, πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς προκειμένης ἐκλογῆς. Ἡμεῖς δὲν ἐκάμαμεν ἤδη εἰμὴ ἀπλήν κειμένης ἐκλογῆς. Ἡμεῖς δὲν ἐκάμαμεν ἤδη εἰμὴ ἀπλήν κειμένης ἐκλογῆς. Ἡμεῖς δὲν ἐκάμαμεν ἤδη εἰμὴ ἀπλήν κειμένης ἐκλογῆς. Ἡμεῖς δὲν ἐκάμαμεν ἤδη εἰμὴ ἀπλήν κειμένης ἐκλογῆς.

Ἀπέναντι τούτων, καθίσταται ἄξιος πάσης τιμῆς καὶ παντὸς ἐπαίνου, καὶ κατὰ ταύτην ἀκόμη τὴν περίπτασιν, ὁ νόμιμος καὶ γενναῖος λαὸς μας, ὅστις, καίτοι δι' ὅλων τῶν μέσων προκαλούμενος εἰς ταραχώδεις συγκρούσεις, καὶ τοι δυνάμενος μ' ἐν ἀπλοῦν φύτμα, μ' ἐν μόνον νεύματι τοῦ νὰ ἐξαλείψῃ πᾶν πρόσκομμα καὶ πᾶν αἴτιον σκανδαλλοῦ, ἐξανοίξας ὅμως ἀκριβῶς τὰ σχέδια τῶν καταχθονίων ἐχθρῶν του, μὲ ἀπαρδειγμάτιστον καρτερίαν τὰ πάντα ὑπέμεινε, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων δεινῶν καὶ πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας, τὴν ὁποῖαν οἱ λεγόμενοι φίλοι τῆς τ. α. ξ. ε. ο. προσπαθοῦσι νὰ διαταρᾷ, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀντεθνικῶν καὶ λαοκτόνων σκοπῶν των. Τοιαύτη δὲ ἐστάθη ἡ γενναῖότης τῶν, ὡς ἀνωτέρω, προσβληθέντων, ὥστε οὐδὲ ἐγκλησιν κανεὶς ἐξ αὐτῶν ἀτεφασίσεις νὰ παρουσιάσῃ κατὰ τῶν προσβολῶν του.

Τοιαύτη εἶναι ἡ συνείσθησις τῆς ἐιρήνης τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, ἡ κυριεύουσα τὰς ψυχὰς ἀπάντων τῶν πολιτῶν! Τοιαύτη εἶναι ἡ γενικὴ ἐπιθυμία ὑπὲρ τῆς προκειμένης δημοτικῆς ὑποψηφιότητος τοῦ πολίτου Μιλτιάδου Κουρβισιάνου! Ἐν μέσῳ τῆς πανδήμου ταύτης ἐκφράσεως τοῦ δημοσίου πνεύματος, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οἱ ἐκλογεῖς τῆς Κεφαλληνίας θέλουσι καὶ ἤδη ἀναδειχθῇ ἄξιοι τῆς ὑψηλῆς ἐντολῆς των.

Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀπέκειται ἀκολούθως νὰ φωνήσῃ περὶ τῆς προσήκουσας καταστολῆς τῶν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τολμηθέντων φρικτῶν ἀνοσιουργημάτων.

Λεωθῶς 13 Νοεμβρίου 1850.

Φίλε Χωριε.

Ὁ ἐπαρχος Κ. Καρούσος, ὁπαρὸν βεβαίως κρῖνον δι' ἐαυτὸν τὴν προκειμένην βουλευτικὴν ἐκλογὴν, ἐρῶμεν ἤδη παντὶ τῶν προσωπείων, καὶ ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ μέσα, τὰ πλέον σκανδαλώδη, πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιβουλῶν σκοπῶν του. Τὰ ὅργανά του εἰς τὴν περιοχὴν

ταύτην, ὅπως τύχῃσι τοῦ, εὐ δ ο ὕ λ ε ἀ γ α θ ἔ κ α ι π ι ε τ ἔ, ἀγωνίζονται πάσαις δυνάμει, διὰ νὰ ἐπιβρᾶσῃσι τὰς ψήφους ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τῆς κυβερνήσεως Κ. Δημητρίου Ἰγγλέση. Εἰς τὸν μὲν ὑπόσχομαι, κατὰ τὴν παροιμίαν, λαγοὺς μὲ πετραχίλια, ἔτερον φοβερίζουσι, τὸν δὲ παντοιοτρόπως καταδιώκουσιν, ἀλλοῦ ἐξεμέτουσι μυρίας ὕβρεις καὶ συκοφαντίας κατὰ τῶν ρίζοσπαστῶν, καὶ τοῦ ὑποψηφίου τῆς κοινῆς γνώμης πολίτου Κουρβισιάνου εἰς ἓνα λόγον, τὰ πάντα δολιεύονται καὶ ὑποκινούσιν, ὑπηρετοῦντες τυφλῶς καὶ χαμερπῶς τοὺς κυρίους των. Φαίνεται ὅμως ὅτι, ὡς πρὸς τὴν περιοχὴν ταύτην, αἱ ἐλπίδες αὐτῶν στηρίζονται προπάντων, εἰς τὸ νὰ ἐγείρωσι τὸ πνεῦμα τῆς τοπικότητος ὑπὲρ τοῦ Κ. Ἰγγλέση. Ἀλλ' ἡ Διθεῶς, χωρὶς ποσῶς νὰ προσβάλωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τῶν ἄλλων περιοχῶν τῆς νήσου μας, ὀφείλει, ὡς ἐκ τῆς μεγαλητέρας εὐτορίας τῆς, νὰ ᾔσῃ ἀνεξάρτητος, καὶ ἔχουσα, ὡς ἐκ τῆς ναυτηλίας τῆς, περισσότεραν σχέσιν μὲ τὸν ἔξω κόσμον καὶ μὲ τοὺς ἐλευθερωμένους ἀδελφούς μας, ὀφείλει, φυσικῶς τῷ λόγῳ, καὶ νὰ ἔχῃ ἐν ἑαυτῇ ἐτι μᾶλλον ἀνεπτυγμένον τὸ αἶσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ. Ἡμεῖς δὲν εἴδομεν λοιπὸν μερίστη δι' αὐτὴν ἐντροπὴν, ἐάν παρέρρετο ἀπὸ τὰ ὅργανα τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐάν ἐδίδεν ἀκρόασιν καὶ ἐφοβέτο, ἢ ἐπλανᾶτο ἀπὸ αὐτὰ τὰ ποταπὰ καὶ χαμερπῆ μέσα, καὶ προτιμῶσα οὕτω τὸν Κ. Ἰγγλέσην, νὰ φανῇ κατωτέρα παρὰ τὰς ἄλλας περιούχας, εἰς τὴν εἰρηνικὴν καὶ ἐννομον ταύτην πάλιν τοῦ ἐθνικοῦ κατὰ τοῦ ξενικοῦ στοιχείου.

Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἰδίᾳ τι κατὰ τοῦ Κ. Ἰγγλέση, καὶ ἠθέλεν εἶσθαι μεγάλη ἡ χαρά μας, ἐάν ὁ συμπολίτης μας οὗτος ἐδίδεν εἰς ἡμῶς ἐκ τοῦ δημοσίου βίου του ἀφορμὴν τινα ἐπαίνων καὶ συστάσεων. Ἀλλ' ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὰ παρελθόντα, καὶ μὴ ἐνθυμούμενοι οὔτε τὸν πολιτικὸν βίον τῶν συγγενῶν του, οὔτε τὴν δεκαπενταετὴ βουλευτείαν τοῦ πατρός του, οὔτε τὴν ὅλως ἀξιόμειπτον διαγωγὴν τοῦ χθὲς ἀρπᾶσαντος ἀπαχθῶς τὰς ψήφους μας αὐταδέλφου του, ἐκ τῶν ὁποίων ὄχι μόνον δὲν εἴδομεν ποτὲ γενναῖόν τι καὶ πατριωτικόν, ἀλλ' ἀπεναντίας ὅλην τὴν ἐσχάτην αὐτῶν δουλοφροσύνην καὶ ὑπόκλησιν πρὸς τὰ θελήματα τοῦ ξένου ἀφίνοντες, λέγομεν, ὅλα ταῦτα καὶ ἀναλογιζόμενοι μόνον τὴν παρούσαν διαγωγὴν τοῦ Κ. Ἰγγλέση, καὶ τοὺς καταχθονίους καὶ ἐπιβόλους σκοποὺς, τοὺς ὁποίους διὰ τῆς ἐκλογῆς του προτίθεται νὰ ὑπηρετήσῃ, δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ ἀπαρῶμεν, πῶς ὁ κύριος οὗτος δὲν ἤσχυνθη νὰ κατανήσῃ εἰς τοσοῦτο φανερόν ἐξευτελισμὸν! Τῶν περὶ, ἐάν εἴχετε, κύριε Ἰγγλέση θάρρος εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὰς ἀρχάς σας, διὰ τί νὰ μὴ κηρύξτε ταύτας δημοσίως; Διὰ τί νὰ μὴ ζητῆτε εἰρηνικῶς καὶ διὰ τῆς πειθούς τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμπολιτῶν σας καὶ τὰς ψήφους τῶν ἐκλογέων; Διὰ τί ἐξ ἐναντίας κατεδέχθητε νὰ χρησιμεύσητε ὡς εὐτελὲς ὄργανον τῆς λαοκαταράτου ξυνολαρουσίου συμμορίας, καὶ νὰ κρυχθῆτε ὡς ἀπὸ καὶ γὰρ ἐντροπὴν ἐναντίος τῆς πατρίδος σας καὶ φίλος κυβερνήσεως ξένης καὶ μιστῆς ὑπ' ὅλων ἐν τῇ ἐκλογῇ, πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐκλογῆς σας, χαλκίσει φρικτὰς ραδιουργίας εἰς τὰ καταγῶγιά του. Μανθάνομεν ὅτι τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου, οἱ χρήματα ἐκ τῶν προ-

σφερθέντων ὑπ' ἀδελφῶν, διὰ νὰ λυτρώσων ἀπὸ τὸ στόμα τῆς πείνης τὰ λείψανα τῆς χολέρας, τὰ ὅρανα καὶ τὰς χήρας, ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ διανέμονται ἤδη χάριν τῆς ἐκλογῆς σας, καὶ εἰς ὑποφέρει νὰ βλέπτε ταύτην τὴν ἱερουσίαν καὶ τὴν οὕτως ὀλεθρίαν εἰσαγωγὴν τῆς πωλτήσεως τῶν ψήφων εἰς τὴν πατρίδα σας!

ὑποφέρειτε διὰ τὴν ἐκλογὴν σας νὰ σχηματίζεται εἰς τὸν τόπον σας συμμορία κακουργῶν, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῇ αὐτῆς τὸν ἀδελφόν σας, ὡς ὑπαξιωματικὸν τοῦ Κ. Μεταξᾶ, πρώτου ὑπασπιστοῦ ἑτέρου ἀρχικακούρου! Ἀνέχεσθε νὰ βλέπτε ἐπαπειλουμένην, ὡς καὶ διὰ δολοφονιῶν τὴν ζωὴν φιλήσυχων πολιτῶν, μόνον, διότι σχίζουσι τὸ κάλυμμα τῶν αἰσχυρῶν καὶ κακουργημάτων τῆς ἐξουσίας, καὶ ὑπηρετοῦντες τὰ συμφέροντα καὶ τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος! Εἰς τοσοῦτο σκληροκάριοι, ὥστε νὰ βλέπτε ἀνευ φρίκης τὰς καθ' ἐκάστην γινόμενας ἀποπείρας, πρὸς ἐπανάληψιν τῶν ἀπὸ μέρους τῆς ξυνολαρυσίας χαρτάρων ἐκείνων σκηνῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀπὸ τὰς αὐτὰς ἐκείνας μισαιφόνους χεῖρας, αἵτινες καὶ τότε τὰς ὑπεκίνησαν πρὸς παντελὴ τῆς πατρίδος ὀλεθρον! Ἀ κύριε Ἰγγλέση! Δὲν ἠλπίζομεν ποτὲ ὅτι ἐμελλε νὰ καταστήσῃτε εἰς τοιοῦτον βαθμὸν σκληρότητος καὶ ἐξευτελισμοῦ. Ἀλλὰ σὺ μὲν εἶσαι ἐξουσιαστὴς νὰ γενῇς ὅτι θελῇς ἡμεῖς ὅμως πεποιθήμεν, ὅτι οἱ ἐκλογεῖς τῆς Διθεῶς, μὴ ἀνεχόμενοι τὰ τοιαῦτα, δὲν θέλουσιν ἐπικυρῶσαι αὐτὰ διὰ τῆς ψήφου των, οὐδὲ θέλουσιν γίνεαι συνένοχοι ὀλεθρίων καὶ καταστροφικῶν σκοπῶν. Ἀπας δὲ ὁ λαὸς τῆς Κεφαλληνίας, δεδιδαγμένος ἤδη ἐκ τῶν προτέρων μαθημάτων, τὰ ὁποῖα πολλάκις ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἡ ἀποτρόπαιος αὕτη ἀγγλοῦνις συμμορία, εἴμεθα εὐ-ἐλπίδες ὅτι, διὰ τῆς φρονήσεως καὶ καρτερίας του, θέλει οὐδετερώσει τὰς διαβολικὰς αὐτῆς μηχανορραφίας.

Τὴν 12 ἐνεστῶτος, ἡμέραν προσδιορισμένην ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος, διὰ τὴν τελετὴν τοῦ ἱεροῦ μνημοσύνου τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἀνδρέου Καρούσου, ὡς προανέφεραμεν διὰ τοῦ προλαβόντος ἀριθμοῦ τῆς ἐφημερίδος μας, πλήθος λαοῦ συνέβρευσεν αὐθόρμητον, ἐναντίον τῶν δολίων προσκομμάτων, τὰ ὁποῖα, πρὸς παρεμπόδισιν του, παρενέβαλον τὰ ὅργανα τῆς κυβερνήσεως, καὶ μετὰ μεγίστης εὐταξίας ἐπορεύθη ἀπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος μετὰ τῶν μελῶν τοῦτοῦ, εἰς τὸν ἐν Δραπετσῇ ἱερὸν ναὸν τῆς Ἱεραρχίας Θεοτόκου. Παρῆσαν δὲ καὶ οἱ βουλευταὶ ΚΚ. Γεράσιμος Λεωθῶς Σταματέλος Πυλαρινός, Ἡλίας Ζερβός καὶ Ἰωσήφ Μομφεράτος, καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων οἱ ΚΚ. Π. Ευδίας καὶ Α. Πανᾶς. Μετὰ τὸν ἑσπερινόν, ἐτελέσθη ἐπὶ τοῦ τῆφου τοῦ μακαρίτου ἡ συνήθης θρησκευτικὴ τελετή. Ὁ δὲ παρευρισκόμενος πολυπληθὴς λαὸς ἀνέκραξε μετὰ τῆς προσήκουσας καταύξεως καὶ συντριβῆς καρδίας τὸ, αἰωνία ἡ μνήμη η, ἀπονέμων οὕτω τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα ἐνθερμον ὑπέρμαχον τῶν συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων του. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ λαὸς ἐξεπλήρωσε τοιοῦτοτρόπως τὸ πρὸς τὸν μακαρίτην χρέος του, καὶ ἡτοιμάζοντο νὰ ἐκφωνηθῇ λόγοι καταλλήλοι παρὰ τῶν ΚΚ. Σταματέλου Πυλαρινοῦ, Ἰωσήφ Μομφεράτου καὶ Γερασίου Μαυροϊωάννου, ἡ αὐτονομία, ἥτις παντοῦ παρεισδύει, ὡς ὁ διάβολος, προσπαθοῦσα, ὅπου δὲν δύναται νὰ καταστρέψῃ, νὰ κολούη τοῦλάχιστον πᾶν ἀγαθόν, ἀπηγόρευσε πρὸς τὸν Κ. Πυλαρινόν, δι' ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ παρευρισκόμενου ἐκεῖ μοιράρχου τῆς Κ. Κοσμέτου Λαμπρή, τὴν ἐκφώνησιν οὐδὲ ποτε λόγου. Ὁ Κ. Πυλαρινὸς διαμαρτυρήθη κατὰ τῆς εἰς οὐδὲνα νόμον στηριζομένης διαταγῆς ταύτης, ὑπέκυψεν εἰς αὐτὴν, διὰ νὰ μὴ δώσῃ τὴν πόσιν εἰς τὴν αὐτονομίαν ἀφορμὴν ταραχῆς τινος. Ἀλλ' οἱ ΚΚ. Μομφεράτος καὶ Μαυροϊωάννης, διαμαρτυρηθέντες ὡσαύτως κατὰ

ΙΑΚΩΒΟΥ Π. ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΡΤΗΡΙΑ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ

της αστυνομικής επεμβάσεως, και προσέτι μη λαβόντες έγγραφον απαγόρευσιν, εξεφώνησαν τους λόγους των, τους οποίους θέλομεν ακόλουθως δημοσιεύσει.

Καθήκον δικαιοσύνης και αμεροληψίας, μάς υπαγορεύει να δημοσιεύσωμεν ευχαρίστως το έφεξής κοινοποιηθέν εις ημάς άθροιν, αποβλέπον αδίκημα μέγα, γενόμενον έσχάτως υπό της κυβερνήσεως κατά του ιατρού Κ. Δημητρίου Τυπάλδου Χαριτάτου.

— Η Γερουσία, διά της οριστικής της, υπό ημερομηνίαν 26 Οκτωβρίου ε. ν. 1850, έκδοθέντος τη προτάσει του επάρχου Κεφαλληνίας και τη επιδοκιμασίᾳ του άρμοστού, έπαυσεν τόν ιατρόν Δημήτριον Τυπάλδον Χαριτάτον του να εξασκή του λοιπού την επιστήμην του, επί τῷ λόγῳ ότι, κατά την διάρκειαν της χολέρας εν Κεφαλληνίᾳ, απειποήθη να δώσῃ βοήθειαν εις τους προσβολθέντας υπό της νόσου ταύτης. Ημεῖς απέχομεν πολὺ του να επαινέσωμεν, μεμφομένα μάλιστα με άλλως όσους των ιατρών μας έλειποτάκτησαν κατά τὰς δεινὰς αὐτάς περιστάσεις της πατρίδος των. Καθ' όσον όμως άφορᾷ τόν ιατρόν Κ. Τυπάλδον, τὸ πρᾶμα δέν έχει οὕτως. Αὐτός, ως πληροφορούμεθα, εύρίσκετο, διά τὴν προεγγιζούσαν τότε συγκομιδὴν τῶν καρπῶν του, εις τὴν έξοχὴν ἓνα μῆνα πρὶν ἢ εἰσαχθῇ ἡ νόσος εις τὴν νῆσόν μας. Ἡ κυβερνήσις συνεκρότησε κεντρικόν ιατροσυνέδριον εις Ἀργιστόλιον, συνέστησεν ιατρικὴν ἐπιτροπὴν εις Ληξούριον, ἀλλ' οὐδὲ λόγος ἐγένετο περὶ τοῦ Κ. Τυπάλδου· ἐνῷ, χωρίς ποσῶς να προσβάλωμεν τὰ μέλη, ἐξ ὧν συνεκροτήθη καὶ τὸ ιατροσυνέδριον καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, δυνάμεθα να εἰπώμεν, καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ μέλη δέν θέλουσι τὸ ἀρνῆσθαι, ὅτι ὁ Κ. Τυπάλδος ἦτο ὁ μάλλον κατάλληλος εις τὴν περίστασιν, ὅχι μόνον διὰ τὴν θεωρίαν τῆς επιστήμης, τὴν ὁποίαν κατέχει οὐχ ἥττον τῶν άλλων ιατρῶν μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν, ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας του, περισσοτέραν πολλῶν ἐξ αὐτῶν πρᾶξίν του, καὶ πρὸ πάντων, διότι ἔλαβε τρεῖς άφορμὴν να παρατηρήτῃ καὶ να σπουδάσῃ τὴν χολέραν εις τὰ μέρη της Τουρκίας, τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Μολδοβλαχίας, ὅπου καὶ ἐκρούσθη ὑπ αὐτῆς βαρέως. Δέν πρέπει ὅμως διὰ τοῦτο ποσῶς να παραξενεύωμεθα· ἐπειδὴ, ὡς καὶ άλλοτε ἐλάβομεν άφορμὴν να παρατηρήσωμεν, ἡ κυβερνήσις μας ἐπηρεχολήθη εις πᾶν ἄλλο, παρὰ εις τὸ να ὀλιωστεύσῃ τὰ θύματα τῆς ἀνθρωποδόρου αὐτῆς νόσου. Όλος ὁ νοὺς τῶν δυστυχῶς διεπόντων τὴν τύχην μας προσηλώθη εις τὸ, πῶς ἐπωφελέστερον δι' αὐτοὺς, να ἐμπρευθῶσι τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν, κατασπαταλοῦντες ἀφειδῶς τοὺς πόρους καὶ τοὺς ἰδρωτάς μας πρὸς ἴδιον πολιτικόν προσηλυτισμόν.

Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι, διατρίβων εις τὴν έξοχὴν ὁ Κ. Χαριτάτος, ἔλαβε διαταγὴν να ἐπαγρυπνῇ εις ἓν διαμέρισμα τῆς πόλεως Ληξουρίου, καὶ να προσφέρῃ τὴν ιατρικὴν βοήθειάν του εις τοὺς προσβαλλομένους υπό της νόσου· δέν ἠδυνήθη ὅμως να ἐκπληρώσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην, ἐπειδὴ, ὡς μαυθάνομεν, κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἡ σὺν ὅς του ἠθέλει βαρέως ἀπὸ ἐγκεφαλίτην, ὅστις ἐπέρασεν εις κακοήθειαν πυρετόν καὶ τύφον με συμπτώματα χολέρας, καὶ διηκράσεν ἐπὶ 25—30 ἡμέρας. Ἦτο δὲ τοσοῦτο δεινὴ ἡ ἀσθένεια αὕτη, ὥστε ἐπεκαλέσθη ὁ Κ. Χαριτάτος καὶ τὴν βοήθειαν ἑτέρων ιατρῶν, μεταξύ τούτων, καὶ τοῦ δημοσίου ιατροῦ Κ. Κεφαλᾶ. Ἐκ τούτου, φαίνεται, παρακινήθεισα ἡ ιατρικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ληξουρίου, εἰδοποίησε δι' ἐπιστολῆς τῆς τὸν Κ. Χαριτάτον, ὅτι διορίζεται να χορηγῇ πᾶσαν συνδρομὴν του εις τὰ

περίγυρα τῆς έξοχῆς του, Χαυδάτα, Καταρελάτα, Τυπαλδάτα, Φαβατάτα, Μαντουκάτα, Καμινάρατα, Παρισάτα καὶ Μονοπωλάτα. Αὐτός δὲ, ὅχι μόνον μετὰ τὸν διορισμόν τοῦτον, ἀλλὰ καὶ πρότερον δέν ἔλλειψε τοῦ να προσφέρῃ πᾶσαν δυνατὴν θεραπείαν καὶ εις τοὺς ἐκ τῆς χολέρας, καὶ εις τοὺς ἐξ ἑτέρων ἀσθενειῶν πάσχοντας, τόσον εις αὐτὰ τὰ χωρία, ὅσον καὶ εις Δαμουλιανάτα, Ρίφι, Καλάτα, Δεματορά καὶ Ἀγίαν Θέκλην. Τοῦτο ἠδύναντο να τὸ ὁμολογήσωσιν ἅπαντες οἱ κάτοικοι αὐτῶν τῶν χωρίων· διότι ὁ Κ. Χαριτάτος, ἂν καὶ, ὡς ἦτο φυσικόν, ἐπειράχθη ἡ φιλοτιμία του παραγκωνισθεῖς, ὡς εἴπομεν, υπό της κυβερνήσεως, δέν ἔπαυσεν ὅμως τοῦ να εξασκῇ πάντοτε τὴν επιστήμην του, καὶ να χορηγῇ μετὰ προθυμίας πᾶσαν συνδρομὴν εις τοὺς πάσχοντας, χωρίς ποσῶς να αποβλέψῃ εις κέρδος.

Ἀλλὰ, καὶ ἐὰν ὑπετίθετο διὰ μίαν στιγμὴν, ὅτι ὅλα ταῦτα δέν ἐξαρκούσι να ἀθωώσωσι τὸν Κ. Χαριτάτον· διὰ τί ὁ Κ. ἑπαρχος καὶ ἡ κυβερνήσις, να μὴ παύσωσιν ἐπίσης καὶ τόσους άλλους ιατροὺς, ὅτινες ἀπειποήθησαν ἀνευ λόγου να δώσωσι βοήθειαν εις τοὺς πάσχοντας; Διὰ τί προπάντων ἐλησμόνησε τὸν Κ. Κεφαλᾶν, ὅς τις οὐδεμίαν ἔδωκε συνδρομὴν, καὶ ὅς τις διὰ τοῦτο, καθὼ δημοσίως ιατρός, ἦτο μάλλον ὑπεύθυνος; Πῶς δέν ἠσχύνθη ἡ ἐκκλησιὰ πρὸς τὴν Γερουσίαν μας να ἐφαρμόσῃ τὴν ποινὴν τῆς παύσεως κατά τοῦ Κ. Χαριτάτου μόνου; ἐνῷ εις αὐτὸ τὸ θέσπισμα τῆς παύσεως κατακρίνει ῥητῶς τὴν διαγωγὴν τῶν ἰατρῶν καὶ ὅχι τοῦ ἑατοροῦ Κεφαλληνίας; Ἐξ ὧν λοιπόν τούτων εἶναι φανερὰ καὶ εις τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ μεροληψία τῆς λεγομένης κυβερνήσεώς μας, καὶ ὅτι ὁ Κ. Χαριτάτος γίνεται ἀδίκως θύμα τῆς πρὸς αὐτὸν ἐμπροθέας τοῦ ἐκκλησιάρχου τοῦ ἑπαρχοῦ μας, τοῦ ὁποίου ἡ τυφομανία δέν ἀνέχεται οὐδένα μὴ ὑποκύπτοντα δουλικῶς εις τὰ θελήματά του.

Πλὴν ἐπειτα ἀπὸ ὅλα ταῦτα, δέν μάς λέγει ἡ κυβερνήσις· πῶς σκοπεύει να ἀντικαταστήσῃ τὸν Κ. Χαριτάτον; Ὁ ιατρός οὗτος εἶναι ἐκ τῶν διασημοτέρων τῆς νῆσου μας εις τὴν επιστήμην του. Εἰς τὴν χειρουργίαν μάλιστα, χωρίς σκοπὸν να προσβάλωμεν τινά, δυνάμεθα να εἰπώμεν ὅτι εἶναι ὁ μόνος. Εἰς αὐτὴν διεπρέψ· καὶ ἐτιμήθη διὰ παρασῆμων καὶ εις ἄλλα κράτη καὶ εις τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα· ταύτην ἀπὸ δέκα ἐτῶν διατρίβων εις τὸ γενέθλιον ἔδαφος, ἐξασκεῖ ἐπιτυχῶς καὶ ἀφιλοκερδῶς τὸ Ληξούριον μάλιστα, ἐξ αἰτίας τῆς παύσεως του, μένει παντάπασιν ἐστερημένον χειρουργοῦ. Μήπως ἔχῃ κατὰ νοὺν ἡ ἐκκλησιὰ πρὸς τὴν Γερουσίαν, να ἐγγύσῃ ἀπὸ τὸν πίθον τῆς πανδώρας τῆς τὴν επιστήμην ταύτην εις τινά, ὡς πολλάκις ἐνεφύσησεν εις πολλοὺς καὶ τὴν επιστήμην τοῦ δικαίου; Τοιαύτη ὅμως καὶ κατά τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπῆρξεν ἡ διαγωγὴ καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ πρόνοια τῆς κυβερνήσεως. Πλὴν δύναται να βεβαιωθῇ ὁ ιατρός Κ. Τυπάλδος, ὅτι οἱ συμπατριῶταί του συναισθάνονται μετ' ἀνάγκησιν τὴν τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν ἀδικίαν, καὶ τὴν ζημίαν, τὴν ὁποίαν, ἐκ ταύτης καὶ αὐτοὶ μέλλει να ὑποφέρωσι, καὶ ὅτι οὐδὲ ποτε θέλουσι παύσαι τοῦ να προσφέρωσι πρὸς αὐτόν, διὰ τὴν επιστήμην του καὶ διὰ τὴν ἀφιλοκερδῆ ἐξασκήσιν τῆς, τα προσβλεπόντα μακρότατης ἐργασίας καὶ ὑπολήψεως των.

Ο ὑπεύθυνος ἐκδότης, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΘΗΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΟΥ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.